

THƠ HỌC TRÒ TRẦN BANG THẠCH

CẦN THƠ-NGUYỆT XƯA-VÀ TIA NẮNG CŨ

Chừng như nắng đã loang đường phố
Lá ổi nhà em còn đọng sương
Bước nhỏ ngoan hiền qua lối nhỏ
Áo trắng hai tà sao dễ thương !

Nắng sớm không làm em rát mặt
sao vội vàng nón lá nghiêng che ?
Cọng tóc mai có tội tình chi mà em cần hoài không dứt
để người nam sinh ngỡ ngẩn đứng bên lề ?

Em lặng lẽ giữa đàn chim cánh trắng
Em nhu mì giữa kẻ lạ người quen
Tội nghiệp cho tôi gã tình si nặng
chỗ đông người chỉ thấy một mình em !

Lặng lẽ theo em qua từng góc phố
Em dịu dàng như lá cỏ đầu xuân
Em ban ngày là con trăng tỏ
Em tối trời rục rở một con trăng
Tôi sợ lắm từng cơn gió lạ
Muốn bước song đôi mà sợ quá gần

Đại lộ Hòa Bình nắng xoa làn tóc xỏa
Gió Ngô Quyền chạm nhẹ gót chân em
Tôi cũng muốn làm con nắng nhỏ
rắc xuống tia hồng cho đôi má hồng thêm

Trong cặp da em có nhiều sách vở
Có quyển tập nào em chép thơ tôi
để những đêm khuya học bài bên cửa sổ
Em tình cờ đọc khẽ một dòng thôi ?

Dù nắng sớm, mưa trưa, đêm bão tuyết
Dù đường đời vụn nẻo quan san
Em vẫn là em vàng Cỏ Nguyệt
Tôi mãi si tình một ánh trăng

t r ầ n b a n g t h ạ c h

